

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Tdo/62/2020
Identifikačné číslo spisu: 1518010141
Dátum vydania rozhodnutia: 05.10.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Hatala
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:1518010141.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Hatalu a sudcov JUDr. Gabriely Šimonovej a JUDr. Patrika Príbelského, PhD. v trestnej veci obvineného T. D. pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. a) Tr. zák., prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 5. októbra 2020 v Bratislave dovolanie obvineného, podané prostredníctvom jeho obhajcu JUDr. Michala Ellingera, proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 24. októbra 2019, sp. zn. 2To/77/2019, a takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného T. D.J.
sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava V (ďalej len „okresný súd“ alebo „prvostupňový súd“) z 8. novembra 2018, sp. zn. 3T/16/2018, bol obvinený T. D. uznaný za vinného z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. a) Tr. zák.. na tom skutkovom ako je uvedené v skutkovej vete výrokovej časti I. stupňového rozsudku.

Za uvedený skutok okresný súd uložil obvinenému podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov, pre výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 3 písm. b) Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom strázenia. Taktiež mu bol podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Tr. zák. uložený ochranný dohľad na 1 rok.

Proti rozsudku prvostupňového súdu podal v zákonnej lehote odvolanie obvinený (napadol rozsudok v celom jeho rozsahu).

Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) o ňom rozhodol na verejnom zasadnutí uznesením z 24. októbra 2019, sp. zn. 2To/77/2019, takým spôsobom, že podľa § 319 Tr. por. odvolanie obvineného D. zamietol.

Dňa 24. septembra 2020 bolo Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) predložené dovolanie obvineného (doručené prvostupňovému súdu 14. júla 2020) proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 24. októbra 2019, sp. zn. 2To/77/2019, spísané prostredníctvom obhajcu obvineného.

Ako dovolacie dôvody pritom obvinený označil dôvody uvedené pod písm. g) § 371 ods. 1 Tr. por. (t. j., že rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom).

Obvinený v podanom dovolaní namietal, že na základe výsledkov vykonaného dokazovania nebola bez akýchkoľvek pochybností preukázaná jeho vina, pričom spochybnil spôsob hodnotenia dôkazov zo strany prvostupňového súdu a úvahy súdu s tým spojené.

Obvinený v rámci svojej argumentácie poukázal na skutočnosť, že bol zadržaný podľa § 85 ods. 1 Tr. por., pretože postup podľa § 85 ods. 2 Tr. por. upravuje tzv. občianske zadržanie, avšak nie zadržanie príslušníkmi PZ, preto daný spôsob jeho zadržania bol nezákonný. Ďalšie vykonané dôkazy, predstavujú nezákonné dôkazy.

Má za to, že okresný, ako ani krajský súd sa v odôvodnení rozhodnutí v dostatočnej miere nezaoberali jednotlivými argumentmi, na ktoré obvinený v danom konaní poukázal.

S poukazom na vyššie uvedené dôvody navrhol, aby najvyšší súd podľa § 386 ods. 1 Tr. por. vyslovil, že uznesením krajského súdu bol porušený zákon a podľa § 386 ods. 2 Tr. por. zrušil napadnuté uznesenie v celom rozsahu, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce a prikázal okresnému súdu, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Po postupe v zmysle ustanovenia § 376 Tr. por. sa k dovolaniu obvineného prokurátor nevyjadril.

Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) postupom podľa § 378 Tr. por. predbežne preskúmal dovolanie i predložený spisový materiál a zistil, že dovolanie je prípustné [§ 368 ods. 2 písm. h) v spojení s písm. a) Tr. por.], bolo podané oprávnenou osobou [§ 369 ods. 2 písm. b) Tr. por.], prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.) a tiež v lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.). Najvyšší súd zároveň zistil aj to, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

Úvodom rozhodnutia o dovolaní je nutné vo všeobecnosti zdôrazniť, že dovolanie predstavuje mimoriadny opravný prostriedok, keď nielen z označenia tohto opravného prostriedku ako mimoriadneho, ale predovšetkým zo samotnej úpravy dovolania v Trestnom poriadku je zrejmé, že dovolanie nie je určené k náprave akýchkoľvek pochybení súdov, ale len tých najzávažnejších. Tie sú ako dovolacie dôvody výslovne uvedené v § 371 Tr. por., pričom v porovnaní s dôvodmi ustanovenými v Trestnom poriadku pre zrušenie rozsudku v odvolacom konaní sú koncipované podstatne užšie.

Dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktorým bola vec právoplatne skončená. Predstavuje tak výnimočný prielom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Možnosti podania dovolania, vrátane dovolacích dôvodov, sú striktne obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia riadna opravná inštančia a dovolanie nebolo chápané, len ako „ďalšie“ odvolanie.

Pokiaľ ide o otázku viazanosti dovolacieho súdu dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené v zmysle § 385 ods. 1 Tr. por., k tomu je dôležité poznamenať - tak ako to napokon najvyšší súd už stabilne zdôrazňuje v rámci svojej rozhodovacej činnosti - že táto sa týka vymedzenia chýb napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo (§ 374 ods. 1 Tr. por.) a nie právnych dôvodov dovolania uvedených v ňom v súlade s § 374 ods. 2 Tr. por. z hľadiska ich hodnotenia podľa § 371 Tr.

por. Teda zjednodušene povedané, podstatné sú vecné argumenty uplatnené dovolateľom a nie ich subsumpcia (podradenie) pod konkrétne ustanovenia § 371 Tr. por. (viď k tomu bližšie R 120/2012).

A napokon ešte pred samotným vysporiadaním sa s konkrétnymi uplatnenými námietkami obvineného sa žiada úvodom vo všeobecnosti tiež uviesť, že dovolací súd je vždy viazaný konečným skutkovým zistením, resp. skutkovými závermi, ktoré vo veci urobili súd prvého a druhého stupňa, a teda dôvodom dovolania nemôžu byť nesprávne skutkové zistenia, čo je zrejmé z dikcie § 371 ods. 1 písm. i) časť vety za bodkočiarkou Tr. por. v znení účinnom do 31. augusta 2011 (s poukazom na § 567j ods. 7 Tr. por.). Dovolací súd skutok ustálený súdmi nižšieho stupňa nemôže ani meniť, ani doplniť (to neplatí len pre posúdenie dôvodnosti dovolania ministra spravodlivosti podaného podľa § 371 ods. 3 Tr. por., ktorý dôvod bol do Trestného poriadku doplnený novelou č. 262/2011 Z. z. s účinnosťou od 1. septembra 2011).

Vo vzťahu k námietkam obvineného, týkajúcim sa nedostatkov v dokazovaní, predovšetkým pokiaľ ide o rozsah dokazovania a hodnotenie jednotlivých dôkazov zo strany súdov nižšieho stupňa najvyšší súd uvádza, že tieto sú skutkového charakteru, a preto nie je oprávnený sa nimi v rámci dovolacieho konania zaoberať, keďže stoja zjavne mimo rozsahu dovolacieho prieskumu.

Najvyšší súd v predmetnom kontexte zdôrazňuje, že vo všeobecnej rovine právna úprava dovolania výslovne vylučuje možnosť uplatňovania námietok voči skutkovým zisteniam súdov, čo znamená, že v dovolacom konaní nie je možné preskúmať a hodnotiť správnosť či úplnosť zisteného skutkového stavu, preverovať dostatočnosť vykonaného dokazovania, ako ani posudzovať správnosť, resp. celkovo spôsob hodnotenia jednotlivých dôkazov a závery, ktoré z dokazovania súdy vyvodili (a ktoré sú podkladom pre zistenie skutkového stavu). Skutkový stav je v prípade rozhodovania o dovolaní hodnotený iba z toho hľadiska, či skutok alebo iná okolnosť skutkovej povahy boli správne právne posúdené, t. j. či boli právne kvalifikované v súlade s príslušnými ustanoveniami hmotného práva. Revízia skutkových zistení a záverov urobených súdmi nižšieho stupňa už v dovolacom konaní neprichádza do úvahy (uvedené neplatí len pre dovolanie ministra spravodlivosti podané podľa § 371 ods. 3 Tr. por.).

Námietky obvineného smerujúce voči konečným skutkovým zisteniam a záverom (námietajúce ich správnosť či úplnosť) sú preto z pohľadu dovolacieho konania irelevantné, keďže pre dovolací súd je záväzný skutok tak, ako bol tento ustálený zo strany dotknutých súdov nižšieho stupňa - ten nemôže nijako meniť, ani doplniť.

Pokiaľ ide o dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por., pod tento je potenciálne podraditeľná námietka obvineného smerujúca k spochybneniu spôsobu realizácie jeho zadržania a následne vykonaných dôkazov.

Na tomto mieste sa vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por. žiada úvodom uviesť, že pre jeho naplnenie sa vyžaduje, aby zistené porušenie zákona svojou povahou a závažnosťou zodpovedalo porušeniu práva na spravodlivý proces v zmysle čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „Dohovor“), z čoho potom logicky vyplýva, že nesprávny procesný postup pri vykonávaní dôkazov môže byť dovolacím dôvodom len vtedy, ak mal (má) negatívny materiálny dopad na práva obvineného. K porušeniu práva na spravodlivý proces by pritom mohlo dôjsť len vtedy, ak by odsúdenie obvineného bolo založené výlučne alebo v rozhodujúcej miere na dôkaze, ktorého vykonanie sa spochybňuje (pozri rozhodnutie najvyššieho súdu z 24. júla 2019, sp. zn. 3 Tdo 29/2019, prijaté na posledne uskutočnenom trestnoprávnom kolégiu, konanom dňa 17. júna 2020, za účelom publikovania v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky).

Najvyšší súd v kontexte vyššie uvedeného označil za rozhodujúcu skutočnosť, že k zaisteniu drog od obvineného došlo zákonným spôsobom a súdy sa jeho argumentáciou ohľadom jeho zadržania a vydania drog podrobne zaoberali, ako je zrejmé zo zdôvodnenia napadnutých rozhodnutí.

Treba len pripomenúť, že doktrínu „plodu z otráveného stromu“ je treba označiť za obsolentnú.

Na základe uvedených dôvodov nemožno prezentovanú námietku obvineného považovať za spôsobilú odôvodniť naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por.

Skutočnosť, že obvinený sa nestotožňuje so skutkovými, či právnymi závermi súdu prvého stupňa, resp. odvolacieho súdu obsiahnutými v ich rozhodnutiach, nemôže sama osebe viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti záverov vyslovených týmito súdmi. Inými slovami povedané, právo na spravodlivý proces nie je možné vykladať tak, že zaručuje obvinenému právo na také rozhodnutie, aké zodpovedá jeho predstavám.

Pokiaľ ide o prejednávanú vec, najvyšší súd konštatuje, že prvostupňový súd, rovnako, ako aj odvolací súd v odôvodneniach svojich rozhodnutí podrobne rozviedli, ktoré skutočnosti vzali za dokázané, o ktoré dôkazy opreli svoje skutkové zistenia a akými úvahami sa spravovali pri ich hodnotení. Z odôvodnenia rozhodnutia prvostupňového súdu vyplýva, akým spôsobom sa vysporiadal s obhajobou obvineného.

Pokiaľ predstavujú odvolacie námietky iba opakovanie v predchádzajúcom konaní už uplatnenej obhajoby, s ktorou sa súd prvého stupňa v napadnutom rozhodnutí náležite vysporiadal postačí, ak odvolací súd odkáže na vecne správne dôvody napadnutého rozhodnutia.

Z vyššie uvedeného je zrejmé, že v rozsahu námietok vymedzených v dovolaní obvineného nie je naplnený žiadny z dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a preto najvyšší súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.